

Wijzer

Een jaar later

Peter Denneman smm

Frans Bullens, Andries Govaart, Jasper Jaspers, Peter Denneman

De activiteiten in het kader van het 300ste sterfdag van Montfort liggen al weer een drietal maanden achter ons. Op 8 december 2016 besluiten we dit bijzondere jaar met de presentatie van het boek *Gods liefde voor mensen doet me dichten en zingen* en de CD-box *Gods liefde voor mensen doet ons zingen*. Meer hierover leest en ziet u in deze Wijzer.

nummer 1 - april 2017

The year after, zeggen de Engelsen. Zo voelt het een beetje in de Nederlandse provincie. Trots op alles wat gepresteerd is, gaan we gewoon verder met de voorbereidingen voor het generaal en provinciaal kapittel. Zo leest u in het eerste artikel. We kijken nog even terug, naar de boek- en CD-presentatie op 8 december in Genhout. Hartverwarmend was het bezoek van Math Vroemen en Peter Denneman aan Brazilië om 50 jaar montfortaanse aanwezigheid in Perú te vieren! John van Oss brengt weer iets moois onder het voetlicht uit het depot. Jan Lathouwers maakt als toeschouwer bij het provinciaal kapittel een verslag voor u. Vieren blijven we ook doen in 2017, net als de jubilarissen en we sluiten af met nieuws uit de Wereldwijde congregatie en de Wijzertjes

Redactie:

Peter Denneman, Ben Faas, John van Oss, Marian Claeren

Dankbaar en voldaan kijken we terug op al die bijzondere gebeurtenissen die we mochten organiseren. Maar nu, een jaar later, moet er weer gewerkt worden! Het begint al de 2de week van januari: 1ste sessie van het provinciaal kapittel, waarin we vooral terugkijken op hetgeen is gebeurd in onze provincie in de periode 2012-2017. Op 20 april, de 2de sessie, gaat onze aandacht o.a. uit naar het beheer van onze financiën in de afgelopen 6 jaar. Op 10 en 11 november tenslotte houden we de 3de sessie en kiezen een nieuw bestuur. Bovendien is er dit jaar ook het generaal kapittel in Rome van 1 t/m 21 mei met o.a. de keuze van een nieuw generaal bestuur. Met het oog daarop krijgt iedere entiteit de opdracht om in de vorm van een poster (59 bij 84 cm) verslag te doen van de afgelopen zes jaar. Op het volgende blad ziet u een verkleining van wat we ervan gemaakt hebben. In de bovenste balk staat de Engelse vertaling van de Nederlandse

tekst *De uitgave van drie boeken van onze confrater Wiel Logister markeren de 6 jaar. Gedrieën belichten zij Spiritualiteit in de lijn van Montfort* In de tweede, aardbruine balk staat na de vertaling van de titel van het in 2013 uitgegeven boek 'Geraakt door de nederigheid van God' de tekst: *Geraakt-zijn door de nederigheid van God komt tot uiting in ons apostolaat toen en nu, in andere entiteiten en eigen land*. Foto's brengen onze activiteiten van toen en van nu in beeld. Vervolgens de blauwe balk met de titel van het in 2014 uitgegeven boek 'In de voetstappen van de Gekruisigde' met de tekst: *Wij eren confraters die gingen in de voetstappen van de Gekruisigde en begroeten hen die hun apostolaat voortzetten* met foto's van ons kerkhof en het bezoek van jonge confraters uit Indonesië en Malawi aan de gemeenschap van Vroenhof. Tenslotte de gele balk met de titel van het vorig jaar verschenen boek 'Gods liefde voor

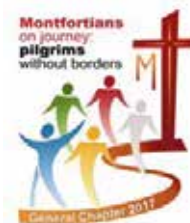
Vervolg op volgend pagina 3

The Netherlands

General Chapter 2017

Rome 1-21 May

The publication of three books by our confrere Wiel Logister mark the last 6 years. The three books deal with the *Spirituality in line with Louis-Marie Grignion de Montfort*.

Touched by the humility of God

Being touched by the humility of God shows itself in our apostolate then and now, in other entities and in our own country.

In the footsteps of the Crucified Jesus

We honor confreres who went in the footsteps of the Crucified Jesus and we welcome those who continue that apostolate.

The Charity of God makes me sing

We gratefully look back at the passion of Montfort shown in his poems and his songs. We are grateful that we could and still can follow him singing his cantiques full of passion.

www.montfortanen.nl

info@montfortanen.nl

mensen doet me dichten en zingen' met de tekst: *Zoals Montfort dicht en zingt, kijken wij vol dankbaarheid terug op zijn passie en hoe wij hem daarin mochten en mogen navolgen. We zingen het uit in zijn cantieken.* Hierbij foto's die al eerder in Wijzer zijn verschenen zoals de opening van de expositieruimte voor het Montfortaans

erfgoed in Genhout, de viering van de 300ste sterfdag van Montfort in Schimmert en in de Montfortkapel in Oirschot. U ziet dat de vormgever van deze poster, Jasper Jaspers, gebruik gemaakt heeft van beelden uit de film 'Vandaag begint de toekomst' van cineast Maurice Nijsten, die op 28 april 2016 voor het eerst werd

vertoond en nadien diverse keren door de zender L1 is uitgezonden.

Eerlijk gezegd ben ik wel trots op hetgeen wij als provinciaal bestuur in die afgelopen 6 jaar hebben kunnen ondernemen. Mijns inziens brengt onze poster dat ook in beeld. ■

Hartverwarmend, maar koud

Marian Claeren

Op 8 december 2016 viert de Nederlandse provincie van de montfortanen Maria Onbevleete Ontvangenis. 's Morgens komen we bijeen in Vroenhof voor een kop koffie, gevolgd door een viering waarin de Toewijding (vernieuwing van de doopbeloften) wordt uitgesproken door iedere aanwezige. Na een gezellige borrel is er een heerlijke maaltijd. Helaas moeten we snel zijn, omdat om 15.00 uur in het Sint-Hubertus Kunstcentrum in Genhout de boekpresentatie plaatsvindt van *Gods liefde voor mensen doet me dichten en zingen* en de CD-box *Gods liefde voor mensen doet ons zingen*. Het is tevens de afsluiting van het jubileumjaar 300 jaar sterfdag Montfort.

Projectkoor, Wiel Logister

Peter Denneman leidt deze middag in en geeft daarna het woord aan de schrijver van het boek: Wiel Logister. Wiel vertelt hoe hij 63 van de 164 cantieken vertaalde vanuit het Frans. "Je moet er de tijd voor nemen, er je hoofd en je hart bijhouden, af en toe door vreemde uitdrukkingen heen bijten en bereid zijn je beeld van onze stichter bij te stellen. Bovendien gaat het om teksten van 300 jaar geleden. Sindsdien is er het nodige veranderd."

De cantieken werden o.a. gezongen als ondersteuning bij het vernieuwen van de geest van het christendom, bijv. als het missiekruis werd opgericht, tijdens processies of bij de vernieuwing van de doopbeloften op het einde van de missie. In 1842 wordt

de tekst van de Ware Godsvrucht gevonden. Deze tekst werd gezien als de kern van Montforts gedachtegoed en daardoor neemt de aandacht voor de cantieken af. Pas in 2005 worden ze voor het eerst vertaald in het Engels. In de zeventiger jaren heeft Jo van Osch smm zo'n zes cantieken vertaald en gepubliceerd in Pro Nostris. Wiel vertaalde er 63. Zeven hiervan zijn hertaald naar 'zingbaar' door Andries Govaart en op muziek gezet door Frans Bullens. Ze worden gezongen door het Projectkoor tussen de lezing van Wiel door. Iedereen zingt direct mee, zo goed ligt de muziek in het gehoor.

Na Wiel komt Ad de Keyzer aan het woord, wetenschappelijk medewerker

van het Titus Brandsma Instituut. Hij geeft een gesproken recensie over deze 'bijzondere uitgave' en merkt op dat Montfort met zijn cantieken het hart wil raken van eenvoudige mensen. Hij weet dat een mens niets leert van onbegrijpelijke waarheden, maar wel van 'inzichten die iemands leven kleuren en oriënteren en die uitlopen op concrete vormen van godsverering en van zorg en genegenheid. "Het is de kern van wat de cantieken innerlijk draagt. Waar het woord dat ons wordt aangereikt ons hart raakt, daar blijven wij niet onverschillig en vanuit die niet onverschilligheid reageren wij met ons antwoord dat een andere logica kent dan die van de rationaliteit. Het gaat hier om de logica van het hart." Peter Denneman sluit deze bijeenkomst af met het aanbieden van het boek aan Jos Van den Bergh, overste van de smm-België, Edmund Jäckel, namens de smm-Duitsland, Marcel Ulenaers van de broeders van St. Gabriël, aan Andries Govaart en Frans Bullens en last but not least aan de vormgever Jasper Jaspers. Ter afsluiting krijgt iedereen het boek en de CD-box., maar vooral iets te drinken waar je warm van wordt. Want ondanks dat om 10.00 uur 's morgens de verwarming was aangezet, was het ijskoud in de kerk! Hartverwarmend, maar koud! N.B. volledige tekst van Wiel Logister en Ad de Keyzer leest u op www.montfortanen.nl/nieuws ■

Ad de Keyzer, Wiel Logister

Brazilië: terug van weggeweest

Math Vroemen smm

Math Vroemen, bisschop Angélico

Van 20 tot 30 oktober 2016 wilde de generale delegatie Brasil/Peru de 300e sterfdag van Montfort vieren, maar ook het feit dat de parochie Santa Rosa de Lima in Perú, São Paulo vijftig jaar geleden bemand werd door de Nederlandse montfortanen en tot slot dat Antoon van Noije veertig jaar geleden montfortaan werd. Peter Denneman en Math Vroemen gingen op uitnodiging van hun confraters naar Brazilië. We laten Math verder aan het woord:

‘Wat was het geweldig de toezegging te krijgen van ‘we gaan naar Brazilië’ om daar deel te nemen aan de festiviteiten van 50 jaar montfortaanse aanwezigheid. Een geweldige belevenis die ik voor geen geld van de

wereld zou hebben willen missen.

Hoe zit dat nu in de praktijk met de opvolgers in Perú, dat gedeelte van de stad São Paulo waar ‘onze parochie’ ligt? Ik ben er meer dan 37 jaar geweest, waarvan de eerste 10 jaar

samen met Peter Stevens, en heb er duidelijk mijn stempel achtergelaten. Wat waren nu vier speerpunten in mijn aanwezigheid? Basisgemeenschappen en sociaal werk naast liturgie en vorming. Is dat 100% goed geweest? Op geen stukken na. Maar wat wel aanwezig was, dat was de bereidheid om naar elkaar te luisteren en van elkaar te leren, om standpunten te wijzigen, om SAMEN iets tot stand te brengen. Natuurlijk zijn 10 dagen te weinig om daar een goed overzicht van te krijgen, maar toch wel weer genoeg om er een kijk op te hebben. Mensen zijn bij elkaar gebleven, ook in hun idealen. Ze hebben de nodige veranderingen aangebracht, begeleid en ‘gepushed’ door de twee Italiaanse montfortanen, die na onze Braziliaanse Luiz de zaak hebben overgenomen: Luciano (pastoor) en Tadeo (kapelaan). Ze hebben de nodige veranderingen aangebracht in de vorm van verbouwen en opknappen, nieuwe initiatieven, aanmoedigen van ‘achtergebleven gebieden’, voortbouwen op en uitbreiden van datgene wat ze aangetroffen hebben. We mogen er echt gerust op zijn.

Is hier nu alles mee gezegd? Nee, natuurlijk niet. Dat zou te mooi zijn om waar te zijn. Het zijn maar enkele gedachten naar aanleiding van een weerzien. Heel emotioneel, heel dichtbij, heel intens. Mocht ik nog eens ooit de kans krijgen, dan zal ik die weer met twee handen aannemen, maar daar zullen we maar niet van uit gaan. En wat goed is moet je goed laten.’ ■

Via een foto ook aanwezig:
Hub Jongen, Leo Muijtens en Leo van Winden

Uit het depot

door John van Oss smm

stola met Montfort en M-L Trichet

Ook deze keer weer enkele stukken uit het depot met een bijzondere geschiedenis. Ik weet niet wat mij bezielde toen ik op mij nam om het montfortaanse erfgoed bij elkaar te brengen. Was het alleen nieuwsgierigheid? Ik moet toegeven, met kinderlijke graagte bekijk ik alles wat ik tegenkom in ons depot in Genhout.

Johan Huizinga (grondlegger van de Nederlandse cultuur- en mentaliteitsgeschiedenis) betitelt het als 'historische sensatie'. Het gevoel dat je bevangt als je b.v. bepaalde portretten bekijkt. Het geeft je een onmiddellijk contact met het verleden. Om enkele voorbeelden te noemen: de pijp van Bambo Julio, het glazen oog van een medebroeder, het reglement van Ste Marie uit 1950, de primitieve missiekoffer van de missionaris in Malawi. Het grijpt me aan. Geef me er aan over, al is het maar voor beperkte duur. Veel is er helaas verdwenen. Verfrommelde papieren, afgesleten kloosterkleren. Ze vertellen allemaal een verhaal. En daarom is er zo'n grote rijkdom opgeborgen in de pastorie van Genhout. Deze keer de aandacht voor de stola's uit de missie. Vroeger werden er meestal beelden meege-

bracht, maar later brachten de missionarissen ook stola's mee. De stola van een priester kun je eigenlijk vergelijken met de ambtsketen van een burgemeester. Het is het teken van waardigheid. De stola's zijn prachtig bewerkt. De stola's uit Kalimantan Borneo zijn versierd met duizenden piepkleine kraaltjes of met honderden minischelpjes, aangebracht met een geweldige precisie. Er zit geduld en liefde achter en geloof. Een stola van de Filipijnen is versierd met b.v. bamboetakken of met het kerstgebeuren, zoals het wordt uitgebeeld in dat land. Verder zijn er stola's uit Ruanda. Alleen maar fleur en kleur. Een stola uit Congo, geweven en bezet met oude symbolen.

Natuurlijk zijn er ook oude montfortaanse stola's, vervaardigd door

gerenommeerde ateliers zoals Stadelmaier en kunstenaars hebben mooie stukken gemaakt. Zoals Monique Curvers uit Schimmert, zij maakte een stola met het kerstgebeuren, waarbij ze afbeeldingen heeft gebruikt van de kunstenaar Gène Eggen uit Ulestraten. Ze vervaardigde een stola met de beide stichters van de montfortanen Marie Louis Grignon de Monfort en Marie Louise Trichet.

Het geheel is compleet gemaakt met allerlei liturgische gewaden van vroeger en nu.

Maar ook altaarlinnen: het is prachtig bewerkt, meestal door zusters. Verder zijn er ampullen en ander klein vaatwerk. Ze geven weer een goede kijk in de rijkdom van ons depot. Niet een rijkdom van geld en goed, maar van historische sensatie en dat is heel bijzonder. ■

Uitgave

In de reeks 'Spiritualiteit in de lijn van Louis-Marie Grignon de Montfort' verscheen van Wiel Logister smm de boeken

***Geraakt door de nederigheid van God* (2013),**

***In de voetstappen van de Gekruisigde* (2014),**

***Bidden met Louis-Marie Grignon de Montfort* (2016),**

***Gods liefde voor mensen doet me dichten en zingen* (2016),**

van Maurice Nijsten de film

***Vandaag begint de toekomst* (2016 DVD)**

en van Andries Govaart en Frans Bullens de CD-box

***Gods liefde voor mensen doet ons zingen* (2016).**

Meer informatie hierover en bestelformulier is te vinden op www.montfortanen.nl/publicaties

2017 - Generaal en provinciaal kapitteljaar

Jan Lathouwers smm

Tot nu toe wordt iedere zes jaar een generaal en provinciaal kapittel gehouden. Een kapittel waarin o.a. een nieuw bestuur gekozen wordt en het beleid voor de komende jaren wordt vastgesteld.

Daar gaat een lange voorbereiding aan vooraf. Het generaal bestuur wil dat iedere confrater meedenkt en praat over wat besproken moet gaan worden, wat prioriteit moet krijgen in de komende jaren. Er worden ideeën geopperd, die vervolgens vertaald worden opgestuurd naar het generaal.

Uit al deze reacties uit alle entiteiten is een lineamenta (voorbereidingsdocument) opgesteld, die ook weer besproken wordt met alle confraters. De reacties hierop worden meegenomen door de kapittelleden naar Rome.

In de Nederlandse provincie zijn voor dit jaar drie data vastgelegd voor kapittelsessies. De eerste heeft inmiddels plaatsgevonden in Maastricht, bij de zusters Onder de Bogen, op 10 en 11 januari 2017.

Met een woord van welkom en moment van gebed wordt het provinciaal kapittel 2017 geopend door de provinciaal overste, Peter Denneman. Samen wordt cantiek 91 gelezen. Peter leest uit "Montfortaan Vandaag" een tekst over het kapittel als een collegiale vergadering, in de geest van het gezelschap. Hij spreekt de wens uit dat iedereen ook zó aanwezig is, dat gezegd kan worden wat gezegd moet worden. Openhartig en eerlijk, als collega's met dezelfde taak.

Gespreksleider Jos van Genugten gaat na een voorstellingsronde over

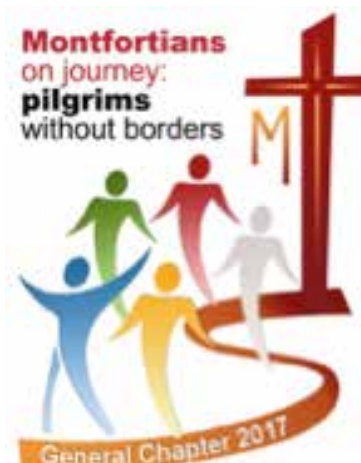
tot een paar praktische punten: het kiezen van de stemophalers, de leden van de keuzecommissie de afgevaardigde voor het generaal kapittel en de plaatsvervangers van zowel de provinciaal en de afgevaardigde.

Daarna kan de feitelijke vergadering beginnen met een terugblik op deze bestuursperiode. Het bestuur heeft een verslag van haar activiteiten opgesteld, wat goed ontvangen wordt door de kapittelleden. Met name de aandacht voor de confraters wordt gewaardeerd.

Uit dit verslag heeft het bestuur een viertal punten gehaald ter bespreking: zorgzaamheid naar elkaar, de functie van de missieprocurer, het rentepercentage voor bij de provincie ondergebrachte gelden en de archieven.

Na een eucharistieviering en het avondeten is de toekomstbestendigheid van onze entiteit aan de orde. Opgemerkt wordt zo lang mogelijk als provincie zelfstandig te blijven, er als confraters voor elkaar te zijn en ondersteuning te zoeken waar nodig. Misschien moet daarvoor de organisatie vereenvoudigd worden.

De tweede kapitteldag wordt gestart met wat gisteren bleef liggen. De verspreiding van het montfortaans gedachtegoed, met name door de drie prachtige boeken, die Wiel geschreven heeft over de spiritualiteit in de lijn van Montfort. Er worden praktische ideeën uitgewisseld om het meer onder de aandacht te brengen bij organisaties, die de spiritualiteit

van Montfort naleven.

De voorbereiding van het Generaal Kapittel is het volgende agendapunt. Er zijn statutenwijzigingen voorgesteld en wat daarbij vooral van belang is, is de termijn voor een overste 4 jaar i.p.v. 6 jaar wordt en hooguit éénmaal verlengd kan worden. Als het voorstel overgenomen wordt door het kapittel gaat het direct in werking.

Verdere voorstellen aan het Generaal Kapittel zijn: meer deskundigheid van buiten de congregatie aantrekken en inzicht geven aan de geldstromen binnen de congregatie.

De tekst van de lineamenta zal in de gemeenschappen besproken worden. Het resultaat uit deze gesprekken worden door Peter Denneman en Wiel Logister meegenomen naar het Generaal Kapittel.

Aan het slot van deze twee kapitteldagen worden punten voor de agenda voor de volgende sessies aangeleverd. Na een rondje over de ervaringen van deze eerste sessie vertrekt ieder weer zijns weegs tot 20 april a.s. ■

v.l.n.r Monique Peters, Wiel Logister, John van Oss, Piet Derckx, Jeu Jenniskens, Jos van Genugten, Peter Denneman, Simon Kuijten

Onze jubilarissen

Op 21 november 2016 was **Antoon van Noije**, op een na jongste lid van de Nederlandse provincie, veertig jaar montfortaan. Doordat er in Brazilië toen (en nog steeds) veel van hem gevraagd wordt, kreeg hij uitstel voor zijn bijdrage tot dit nummer van Wijzer. Belofte maakt schuld, hieronder vindt u veertig jaar montfortaan-zijn in vogelvlucht:

“Tot op de dag van vandaag is het woord ‘roeping’ voor mij iets van een andere wereld. En als ik iets niet ben, dan is het dat ik niet van een andere wereld ben. Mijn ‘roeping’ begon bij de fraters van Tilburg waarbij ik op de lagere school zat. Leek me niks om alsmaar les te geven. Daarna contact gemaakt met de scheutisten. Dat vond mijn moeder niks, omdat de recruteur aan kwam rijden met een Mercedes. Daarna kwamen de montfortanen om de hoek kijken, omdat mijn moeder oud-provinciaal Hermans kende en vooral omdat zij de goedkoopste waren. Wilde dieren leken mij wel wat en daarom heb ik mijn oog gezet op de missie. De missionarissen, vooral die van Borneo, hadden volgens mij de meest spannende verhalen. Een bezoek van pater van de Boorn op een missiedag in Bunde kan ik me nog herinneren met het lied dat ging als volgt, ‘Borneo Borneo, land van Dajaks en rivieren oh ik min je zo’.

En na deze normale intrede begin je te leren wat montfortanen zijn en

weer later wie Montfort is en wat hij wilde. Ik kan niet zeggen dat het een rustige tijd was, toen ik mijn intrede deed. Er gingen er meer uit dan in. Met de broeders wisten ze eigenlijk ook geen raad. Maar na enkele jaren afstand gedaan te hebben, heb ik mijn weg kunnen vinden. De montfortanen hadden gelukkig veel geduld met mij. Ze hebben mij laten groeien, mij laten worden tot wat ik nu ben. Pas in Brazilië ben ik echt tot mijn recht gekomen. Daar heb ik kunnen laten zien wat ik in mijn macht had. Dat wil niet zeggen dat ik geleden heb in Nederland. Integendeel, deze tijd was nodig om te groeien naar wat ik nu ben. Volmaakt? Verre van dat, maar wel voldaan en dankbaar. Ik probeer nog elke dag montfortaan te zijn, maar op mijn manier, die gerespecteerd moet worden zoals ik de andere manieren ook respecteer. Ik heb veel geleerd van de andere montfortanen en iets geleerd van Montfort. Dat heeft mij, ondanks mijn anders-zijn, gelukkig gemaakt en daarvoor mijn dank.

Groeten van de laatst geprofeste montfortaan van de provincie.

Hub Reijnaerts herdacht op 23 maart zijn 65-jarig priesterschap. Het is voor hem moeilijk om zelf zijn ervaringen op papier te zetten, maar als oud-missionaris is hij inventief. Hij vond in zijn archief een krantenartikel uit 1996, een jaar voor zijn definitieve terugkeer naar Nederland. Het beschrijft wat uiteindelijk zijn levensdoel werd: een boek over de montfortaanse missie in Malawi. Hij schreef het samen met zijn confrater Matthijs Schoffeleers en zuster Ann Nielsen. Zij beoogden de werkwijze, inspiratie en motieven van de Nederlandse montfortanen door te geven aan hun Malawiaanse confraters in de hoop dat zij geïnspireerd blijven

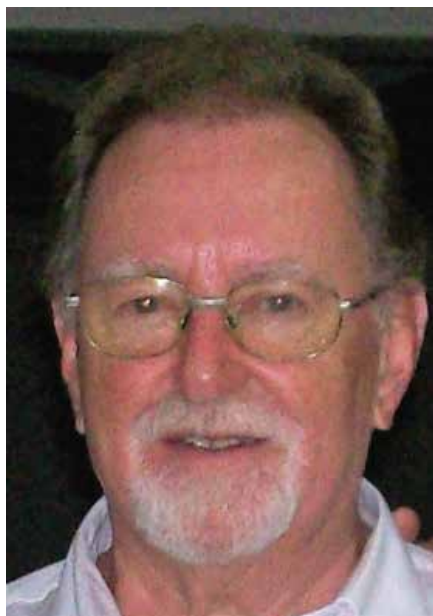
de montfortaanse spiritualiteit door te geven.

Na 45 jaar werkzaam te zijn geweest in Malawi, keerde Hub terug naar Valkenburg, zijn geboorteplaats (maar dan wel buiten de poort). Dankzij de vele sponsoren uit Valkenburg en daarbuiten konden de missionarissen hun werk doen. Een daarvan willen we met name noemen: zus Tiny, die jaren lang o.a. op de kerstmarkt onvermoeibaar geld bij elkaar sprokkelde voor ‘de missie van haar broer’.

Gelukkig zijn ze pater Reijnaerts niet vergeten in Malawi. Zodra er een bijeenkomst is in Europa, komen ze even goeiendag zeggen tegen deze trouwe en harde werker op Gods akker en hij blijft onvermoeibaar wijzen op mogelijkheid om via ‘the small christian communities’ Gods blijde boodschap te verspreiden.

Wim Wester viert net als klasgenoot Piet Schoen zijn 60-jarig priesterjubileum op 31 maart. Wim woont in een zorgcentrum in Malawi en is niet langer in staat een stukje te schrijven. Hij lijkt nog steeds op die jonge missionaris die vol idealen naar Malawi trok. Hij raakte onderweg wel zijn krullen kwijt!

Piet Schoen zegt over zijn priester-zijn:

‘Die zestig jaren zijn wel erg snel voorbij gegaan en als ik er nu op terug kijk, dan gaat er van alles door mij heen, maar een groot gevoel van dankbaarheid is wel overheersend. Ik ben heel dankbaar niet alleen tegenover God, maar ook tegenover al degenen, die mij in al die jaren hebben gesteund en geholpen. Dan denk ik op de eerste plaats aan mijn ouders, mijn broer en zussen, aan mijn leraren en confraters, maar ook en vooral aan die talloze mensen die ik in de loop der jaren mocht ontmoeten, waar ik bevriend mee was en in veel gevallen nog steeds ben. Ik heb veel te danken aan heel velen, vooral aan hen die mij in momenten van crisis of twijfel hebben bijgestaan en bemoedigd. Zoals de meesten wel weten, heb ik veel verschillende taken of opdrachten gekregen. Soms voelde ik me daarbij wel eens een beetje overvraagd en had ik het gevoel er weinig of niet op voorbereid te zijn, maar dan dacht ik aan de spreuk die ik op het prentje van mijn priesterwijding liet zetten en dat een soort lijfspreuk voor me geworden is: “Vrees niet, Ik zal bij je zijn”. Ik heb steeds vol vertrouwen, elke opdracht aanvaard en zo goed en zo kwaad als het ging volbracht, en altijd met volle inzet en meestal met veel voldoening. Dat was vooral het geval toen ik me na mijn IJslandse ervaring, bij mijn confraters in Brazilië mocht voegen. Het zijn de mooiste jaren van mijn

leven geworden, ondanks de armoede en ellende die we er aantroffen. Het Vaticaans Concilie was juist beëindigd en onder de inspirerende en bezielende leiding van verschillende vooruitstrevende en sociaal bewogen bisschoppen, werd de liturgie meer bij de mensen gebracht, en geleidelijk aan veranderde ook een starre hiërarchische kerk tot een kerk van de armen. (Paus Franciscus doet me in zijn optreden vaak denken aan die bisschoppen van toen.) Ik heb me er heel erg thuis gevoeld en me met hart en ziel ingezet voor de amen en zieken in onze enorme parochies. We hebben niet alleen voedsel en kleding mogen uitdelen, maar we hebben ook de jeugd vorming en scholing kunnen geven en de mensen geholpen om op te komen voor hun rechten. Bij alles wat ik heb mogen doen heb ik heel veel vreugde mogen beleven. Natuurlijk waren er ook teleurstellingen en tegenslagen, maar ook die heb ik aanvaard en kunnen verwerken, maar vreugde en voldoening hebben altijd overheerst.

Op vier maart herdachten twee montfortaanse klasgenoten, dat ze 50 jaar geleden priester gewijd werden. De ‘oudste’ in jaren mag het eerst zijn verhaal doen: **John van Oss**.

“Na mijn wijding kreeg ik de benoeming voor Tilburg. Provinciaal Hermans stuurde mij ‘met een heilig kruiske’, zoals hij dat uitdrukte, naar de Montfortparochie. Tegelijkertijd was dat het pastoraal jaar aan het GIT (Gemeenschappelijk Instituut voor Theologie). Het is inderdaad maar bij één jaar gebleven. Toen heeft Gir Op ‘t Veld mij naar Schimmert gehaald.

De eerste jaren in Schimmert was ik begeleider in het internaat. Ik was de laatste prefect van Ste Marie en ben voor de rest van de vijftig jaar in Schimmert en/of Genhout gebleven. Afwisselend als godsdienstleraar, assistent, kapelaan, pastoor. Net nog geen emeritus! Het zijn mooie jaren geweest. Ik heb alles graag gedaan. Als een rode draad loopt door die jaren het montfortaan-zijn in de gemeenschap van Schimmert, want je bent en blijft op de eerste plaats kloosterling.

Er is veel veranderd in die vijftig jaren. De volgzame kudde is veranderd in een kritische gemeenschap. De eertijds volle kerken worden steeds leger. Priesters worden zeldzamer, maar ondanks deze sombere tekenen is er veel goeds. De dierbare gelovigen hebben ons weer met beide benen op de grond gezet. We worden gelukkig niet meer bewierrookt. We zijn niet onfeilbaar en weten lang niet alles. Ook wij hebben anderen nodig. We worden, God zij dank, weer gezien als normale wezens. Of om het met Paulus te zeggen: ‘Genomen uit de mensen, om er te zijn voor de mensen’.

Jacques Maessen is lid van de Indonesische provincie, maar hoort toch ook bij de Nederlandse provincie, zeker als jubilaris. Hij schrijft vanuit Sintang:

“Hier is mijn feest groots gevierd. Samen met de Dajaks, want daar ben ik eigenlijk voor hier, mijn montfortaanse confraters en de nieuwe bisschop hebben we in de open lucht op het domein van Piet van Hoof de eucharistie gevierd, voorafgegaan

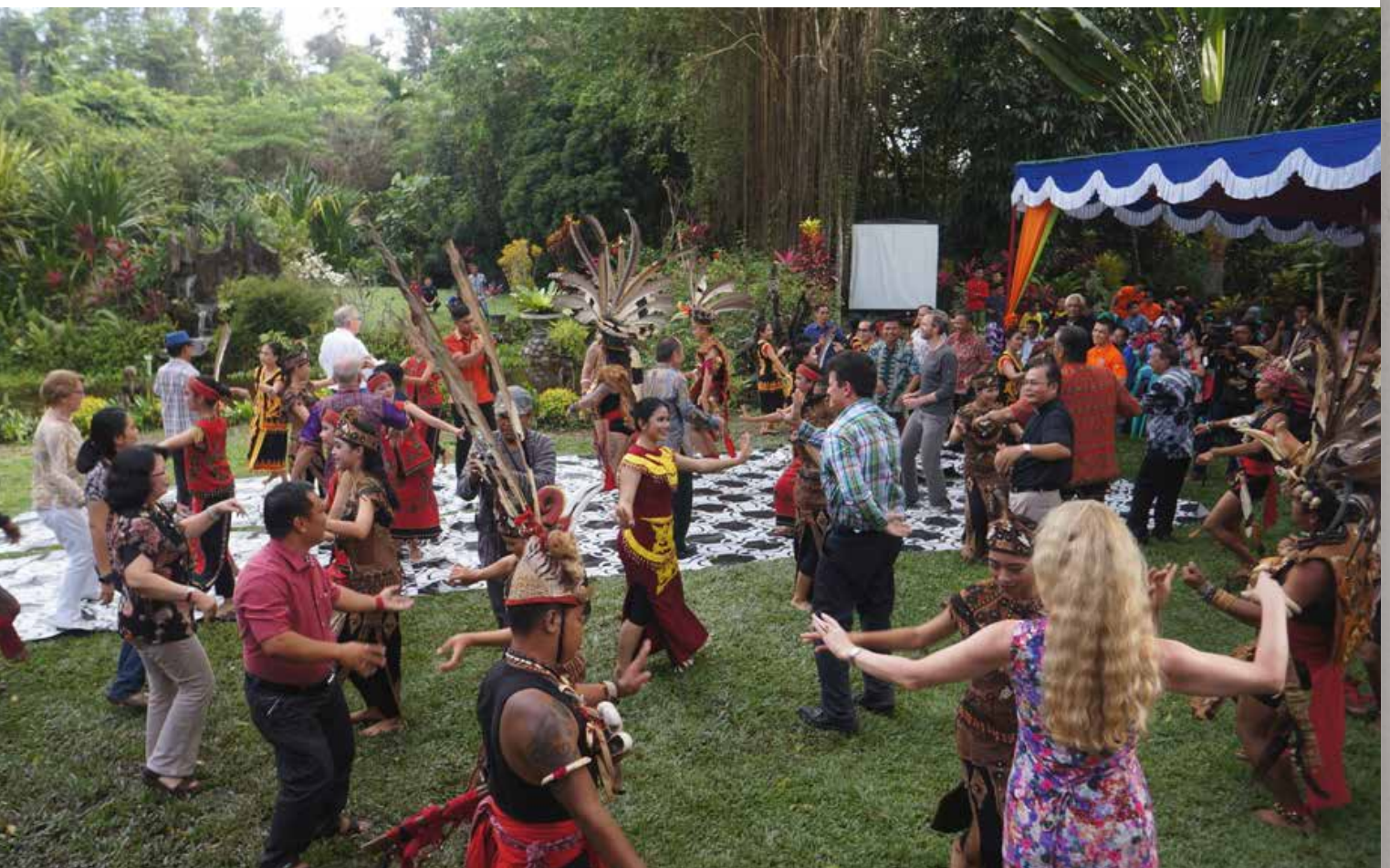

Gasten waren De Bupati, (de hoogste regeringsfunctionaris van de streek), de Sultan (het hoofd van het Sintangs koningshuis), de nieuwe bisschop, de Imam, enige vooraanstaande Chinezen, credit Union-mensen en vooral natuurlijk dansers en danseressen, die wilden optreden om hun dankbaarheid te tonen. De dansen waren prachtig, maar de Borangsai, de wilde beesten waarin de chinezen zich hadden gehuld maakten het meeste indruk.

Na hun gezamenlijke dans renden de danseressen naar het bordes waar de VIP's zaten en dwongen hen en mij met hen te dansen en iedereen deed mee waardoor de tuin een grote balzaal werd met een hoop kabaal van de vele gongs. En toen gingen we eten, vele vrienden hadden voor eten gezorgd, iedereen liep met het bord in de hand door mijn tuin praatte met iedereen en hadden plezier. Toen begon het (gelukkig) te regenen en iedereen haastte zich naar huis. ■

door traditionele Dajak-dansen. Een van de sprekers was confrater Piet van Hoof. De oudere mensen spitsten hun oren en grinnikten toen Piet van Hoof zei dat het een uitstekende tekst voor mijn bidprentje zou zijn! Tenslotte volgde een overvloedige maaltijd, waar natuurlijk de moeders voor gezorgd hadden. Tegen twaalf uur was de dienst voorbij, maar het feest nog niet.

Om 3 uur was mijn tuin het middelpunt van de festiviteiten. Dat was wat ik wilde, maar velen vonden dat het in een grote zaal moest plaatsvinden. Ik roep altijd dat ik de mooiste tuin van de stad heb, ja, zeggen de jongeren, dat stomme "rumpot Belanda" (Hollands onkruid) om je huis heen, maak er toch een cementen vloer van en dat bloemen gedoe, je kunt dat spul toch niet eten! Plastic bloemen zijn veel mooier en gaan langer mee.

Uit de Wereldwijde congregatie

In november kregen wij van het internationale franstalige noviciaat in Montfort sur Meu (Frankrijk) het volgende bericht van **Marco Pasi-nato smm**:

‘Tijdens de viering van St. Stanislas Kostka, de patroonheilige van de novicen, bekeken we de DVD ‘Vandaag begint de toekomst’, die we in september van pater Logister kregen. Een zeer interessante en bruikbare film. Proficiat aan de Nederlandse montfortanen!

Ik stuur jullie een foto van de groep 2016-2017 afkomstig uit 5 landen. Voor ons, in de geboorteplaats van Montfort, is iedere dag de eerste dag van de toekomst! Bid voor ons en vraag ook je confraters voor ons te bidden’.

Door de benoeming van Raja Rao Thelegathoti smm tot bisschop van Vijayawada in India (december 2015) raakte het generaal bestuur haar procurator en secretaris kwijt. Op 21 september 2016 benoemde generaal overste Santino Brembilla een nieuwe generaal procurator en

secretaris: **Balaswamy Kata smm** uit India.

Op 1 oktober 2016 werd in Port-au-Prince (Haïti) driedubbel feest gevierd vanwege de eerste professie van zuster **Landie Mazard fds**, de eeuwige professie van **Jean Diderau Duger smm** en **Wilson Charles smm** en het zestig jaar montfortaan zijn van **mgr. Frantz Colimon smm**, emeritus bisschop van Port-au-Prince. Celebrant was mgr. Quesnel Alphonse smm, bisschop van Fort-Liberty. Deze viering was tegelijkertijd de sluiting van het jubileumjaar.

In Dagupan City (Filippijnen) werd op 13 oktober 2016 **Gener Calado Pito smm** priester gewijd in de kathedraal van Johannes de Evange-

list door Elmer Mangalinao, bisschop van Lingayen-Dagupan.

Met het nummer november/december 2016 houdt na 67 jaar het tijdschrift ‘In Dienste der Königin’ op te bestaan. Vermindering van het aantal abonnees was de voornaamste reden. Ooit is dit blad opgericht door Hub Jongen smm in het Marianische Sekretariat in Salzburg. Andere redacteurs waren Jos van Mulken smm en Hub Somers smm. Deze laatste werd opgevolgd door Hermann Josef Jünemann smm. Onder zijn leiding werd het secretariaat verplaatst naar Fremersdorf.

Op 6 januari 2017 heeft het kapittel van de Italiaanse provincie **Mario Belotti** (69) gekozen als provinciaal overste. Raadsleden zijn: Luciano Nembrini, Aldo Bolis, Gianangelo Maffioletti en Angelo Sorti.

Generaal overste Santino Brembilla bedankte de Nederlandse provincie voor de financiële steun voor de bouw van het Franssprekende grootseminarie in Burundi. In december 2016 is de kapel als laatste deel van de bouw ingezegend. ■

pas gebouwde kapel

Wijzertjes

Overleden

Op 20 november 2016 overleed in zorgcentrum 't Brook in Voerendaal **Marie-Louise** Cadée. Zuster Marie-Louise werd 96 jaar en was 69 jaar een dochter der Wijsheid.

In zorgcentrum 'Op de Toren' in Nuth overleed op 23 november 2016 **Kees Smit**. Hij werd 75 jaar en was 54 jaar montfortaan. Via het kleinseminarie Beresteyn in Voorschoten komt Kees in Ste Marie Schimmert terecht. Na het noviciaat in Meerssen legt hij op 8 september 1962 zijn eerste geloften af en na het grootseminarie in Oirschot werd hij op 6 april 1968 priester gewijd. In 1969 vertrekt Kees naar Sintang in Indonesië. Hij was er o.a. tien jaar regionaal overste. Toen hij terugkeerde naar Nederland werd hij gevraagd voor het Maria-heiligdom in Ommel.

Hij heeft er van 1997 tot 2012 met veel plezier gewerkt. Vanwege gezondheidsproblemen verhuisde hij naar de gemeenschap in Schimmert totdat hij meer verzorging nodig had en moest worden opgenomen in het zorgcentrum in Nuth waar hij overleed.

Op 5 januari 2017 overleed in Oosterbeek oud-montfortaan **Theo Teunissen**. Hij werd 85 jaar. Theo kwam in 1945 naar Ste Marie in Schimmert. Hij legde zijn eerste geloften af op 8 september 1953 in Meerssen. Na een jaar filosofie in Oirschot in 1954 trad hij uit. Theo kwam regelmatig naar montfortaanse bijeenkomsten en is zelfs in 2016 mee geweest met een bedevaart naar het land van Montfort.

Op 26 januari 2017 overleed in zorgcentrum 'Op de Toren' in Nuth **Jo van Osch**. De senior van de Nederlandse provincie. Hij werd 95 jaar en was 75 jaar montfortaan. In 1935 kwam hij naar het kleinseminarie in Schimmert. Na het noviciaat in Meerssen legde hij op 8 september 1941 zijn eerste geloften af en na het grootseminarie in Oirschot werd hij priester gewijd op 16 maart 1947. Leraar Nederlands in Schimmert werd zijn eerste benoeming. Van 1952 - 1958 studeerde hij Nederlands in Nijmegen. In 1970 werd hij gekozen in het provinciaal bestuur en werd vicaris, tot 1981. Vanuit Oirschot verzorgde hij vele retraites voor met name vrouwelijke religi-

euzen. In 2011 verhuisde hij met de gemeenschap naar Vroenhof, Valkenburg. Na een korte ziekenhuisopname ging hij om aan te sterken naar Nuth, waar hij onverwacht overleed.

In het ziekenhuis in Genk (België) overleed op 17 maart 2017 **Raf van Liedekerken**. Hij werd 84 jaar en was 63 jaar montfortaan. Na een opleiding in Aalst kwam Raf naar het seminarie in Rotselaar. Het noviciaat volgde hij in D'Hoppe, hij legde er op 8 september zijn eerste geloften af. Het grootseminarie volgde hij gedeeltelijk in Aalst (B) en gedeeltelijk in Oirschot. Op 8 maart 1959 werd hij priester gewijd in Rotselaar. Zijn eerste benoeming was voor Yabwanza in Congo. Met een korte onderbreking van één jaar als aalmoezenier van de Belgische troepen in Duitsland en twee jaar op rust in Genk werkte hij zo'n 44 jaar in Congo op diverse plaatsen en in verschillende functies. In 2007 keerde hij voorgoed terug naar Genk. Een hersenbloeding werd hem fataal.

Beresteyn en Bijsterveld

Het voormalig smm-klooster Bijsterveld in Oirschot is verkocht aan een organisatie die zich richt op wonen met zorg in Brabant en Limburg. Ook voor het voormalig klooster Beresteyn in Voorschoten lijkt een nieuwe bestemming mogelijk te

worden. Eigenaar Amvest en de burens van het pand zijn het na drie jaar eens geworden over nieuwbouw. Het huis wordt gerestaureerd. De overige gebouwen op het terrein worden afgebroken en daarvoor komen drie appartementblokken, in totaal zo'n 65 woningen.

Telefoonnummer provinciaal

Voor het provinciaal is een nieuw telefoonnummer gekomen: **043 - 206 5002**. Het algemene

nummer voor Vroenhof blijft 043 608 82 00.

Montfortparochie Tilburg 50 jaar

Dit jaar viert de geloofsgemeenschap van de Montfortkerk in de wijk Stokkasselt te Tilburg haar 50-jarig bestaan. De Montfortparochie is enkele jaren terug opgegaan in de fusie-parochie Peerke Donders. Met een feestelijke eucharistieviering op zondagmorgen 24 april wordt dit gevierd. Voor de gehele parochie

Peerke Donders wordt op zondagmiddag 11 juni een spektakel opgevoerd in samenwerking met Factorium met als titel 'Van Montfort naar Peerke Donders'. Bovendien zal er op zaterdagmiddag 13 mei voor alle wijkbewoners een open markt worden georganiseerd waar elkaar ontmoeten en leren kennen centraal zullen staan. Dat is typerend voor deze diaconale en dus montfortaanse geloofsgemeenschap! ■

In-zicht in onze spiritualiteit

Peter Denneman smm

Met dit als motto houden de religieuzen in het weekend 10/11 juni de Open Kloosterdag. Wij doen ook mee, met een programma in de Expositieruimte voor het Montfortaans erfgoed in de Hubertuskerk in Genhout en in de Montfortkapel, Montfortlaan 12 in Oirschot.

Montfortkapel met projectkoor

In de **Montfortkapel** bent u zaterdag 10 juni van 14.00 tot 17.00 uur van harte welkom. We beginnen met Montfort in woord en cantiek met acteur Bram van Oers als verteller over het leven en de passie van Montfort en het projectkoor o.l.v. Frans

Gratis abonnement

Als u toevallig deze 'Wijzer' heeft gelezen en u wilt dit tijdschrift voortaan ontvangen, meldt u zich aan via deze bon of e-mail info@montfortanen.nl.

Naam:

Adres:

Postcode:

Plaats:

Sturen aan:

Redactie "Wijzer"

Vroenhof 87

NL-6301 KE Valkenburg (Lb)

Bullens zingt cantieken van Montfort. Daarna Montfortanen in woord en beeld met de vertoning van de film 'Vandaag begint de toekomst'. Bij het derde onderdeel Montfortanen in gesprek gaan we het park in om op diverse plekken verder te praten over het heden en de toekomst van de montfortanen. Aanmelden is niet nodig. Voor koffie/thee en als afsluiting een glas wijn wordt gezorgd!

Opening expositieruimte Montfortaans erfgoed

Colofon

Dit informatieblad is een uitgave van de Nederlandse montfortanen en verschijnt twee keer per jaar.

Adres

Montfortanen

Vroenhof 87

NL-6301 KE Valkenburg (Lb)

info@montfortanen.nl

www.montfortanen.nl

Ontwerp en DTP opmaak

Yoman Reclame Studio

www.yoman.nl

Drukwerk

Gianotten Printed Media